

**“МОЇ ПРАВА –
МОЄ ЖИТТЯ”**

Проект

«Мої права, моє життя»

Мета проекту:

узагальнити знання дітей про їхні права та сформувані правову свідомість; виховувати почуття власної гідності, пошану до законів України, уміння користуватися своїми правами; розвивати активну життєву позицію.

Завдання проекту:

- сприяння цивільному правовому захисту дитини;
- самореалізації дітей;
- розвиток інтелектуального потенціалу дітей України;
- запобігання та профілактика правопорушень з боку дітей;
- запобігання та профілактика антисоціальної поведінки дітей;
- консолідація українського суспільства;
- підвищення міжнародного авторитету України

Цільова група: діти 9-13 років.

Актуальність проекту :

актуальність проекту, на мою думку, полягає в необхідності якомога раніше формувати у дітей вміння та навички конструктивної поведінки, правову культуру та відповідальну поведінку, що сприятиме підвищенню рівня їх адаптивності у сучасному суспільстві та позитивній соціалізації. Досягти цього можна тільки спільними зусиллями сім'ї, навчального закладу та громадськості. Саме тому виникла потреба реалізації проектів правового характеру.

Очікувані результати:

В результаті роботи над виконанням проекту учні:

- збагатять знання про права і обов'язки громадянина;
- отримають вміння та навички з правомірної поведінки та поведінки під час виникнення екстремальних ситуацій;
- усвідомлять необхідність дотримання вимог законів;

- знання дитиною своїх прав згідно законодавства України та Конвенції ООН;
- усвідомлення дитиною шляхів захисту своїх прав у разі їх порушення;
- навчити школярів не порушувати права інших;

Термін дії проекту: проект довгостроковий. Його учасники мають намір надалі пропагувати дотримання правил правомірної поведінки, нетерпимого ставлення до правопорушень і злочинності.

Тип проекту: правовий дослідницький, творчий.

Заходи в рамках проекту

1. «МОЇ ПРАВА» (твір –роздуми) зі слайдами
(Додаток 1)

2. АУКЦІОН «Світ дитинства, захищений правом»
(Додаток 2)

Подати учням нові й поглибити вже існуючі в них знання та навички у сфері правового виховання та юридичної освіченості.

Розвинути в учнів уміння застосовувати свої знання та навички, яких вони набули на уроках правознавства та в процесі позакласного правового виховання.

3. СУДОВЕ ЗАСІДАННЯ
(Додаток 3)

Розгляд справи по суті в ігровій формі. Сприйняття та осмислення нового матеріалу.

«Я маю право!», «Чому ви порушите мої права?» -- ці слова, на жаль, часто використовує людина в ситуаціях, коли сама неправа. Зазвичай, заява про особисті права слугує виправданням пасивності, лінощів, прагненням отримати щось, нічого не даючи взамін. Та слід знати не лише свої права, але й обов'язки перед суспільством, в якому вона живе. Вона повинна поводитись так, щоб вона не заважала правам і свободам інших людей.

МОЇ ПРАВА

Людина – це птах з двома крилами. Одне крило – це наші права, друге – обов'язки. І для того, щоб здійснювати повноцінний політ у соціумі, обидва крила повинні бути розвинені рівномірно.

Знаєте, чому я народилася? Тому, що я маю на це право. Право, яке мені дає Стаття 6, пункт 1 Конвенції про права дитини: «...Кожна дитина має невід'ємне право на життя.» Так от, користуючись своїм правом я живу.

Право людини на життя – це право на чесне, суспільно-корисне, вільне життя. Це одночасно і обов'язок людини бути достойною цього великого права, використовувати його на користь, а не на шкоду іншим людям і самій собі. Право на життя – це висока відповідальність людини перед собою та іншими людьми, недопустимість його марнування.

Та маючи право на життя, маючи право на захист своєї гідності та особистості, чи вміємо ми правильно та гідно жити?! Як це правильно жити?!

Пам'ятаю, коли я була ще мала, тато завжди казав: «Коли ви не навернетесь і не станете, як діти, не ввійдете в Царство Небесне» (Єв. від св. Матвія 18:3). Сам Господь Бог через Біблію промовляє ці слова. Тим самим пояснює, що дитина має чисту душу. Не знищену блиском монет, заздрістю, ненавистю, брехнею. Тому, що саме посіють дорослі навколо дитини, з тим вона і піде у велике життя.

Важливо навчити дитину тому, що якщо хтось має право, хтось повинен мати і обов'язок. Якщо немає обов'язку – немає і права. Права кожної людини закінчуються там, де починаються права іншої людини. Кожна людина повинна поважати права іншої людини.

Ви пам'ятаєте мультфільм "Малюк і Карлсон"? Пам'ятаєте епізод, коли Малюк заходить до кімнати своїх батьків і, між іншим, запитує: "За скільки ви могли б продати мене?". Пригадуєте, яку відповідь почув Малюк? Так, так, він почув, що є дорожчим, для своїх батьків, за всі скарби світу, для них він – безцінний. І, на його думку, в цих словах, в цьому епізоді, міститься велике і, безперечно, найгуманніше узагальнення досвіду всіх віків і народів: будь-яка дитина – це неоціненний скарб, найбільша радість і втіха у людському житті. Недарма народне прислів'я каже: малі діточки - що ясні зірочки: і світять і радують у темну ніченьку.

Знаєте, в мене велика сім'я. В мене добрі працюючі батьки. Кожна дитина в сім'ї гарно вчиться, бере активну участь у всіх шкільних і місцевих

заходах. Всі брати і сестри гарно вдягаються і нічим не відрізняються від інших дітей. Але чомусь часто чую в свій адрес ненависно кинуте «Та вона з багатодітних!». Мені стає так боляче і ніяково, ніби на Великому судді винесли вирок. Я ніяк не можу зрозуміти, що поганого в тому, що я в цьому світі не одна?! Чому мене дискримінують по складу моєї сім'ї?! Чому мене дискримінують по моїх віруваннях?! Я ніяк не можу зрозуміти, чому дорослі не навчилися поважати вибір інших людей?! Чому не можуть сприйняти той факт, що ти трішки від них різнишся? І от аналізуючи вище сказане, як Ви – дорослі, можете мене вчити поважати право інших людей?!

Дитинство - це найважливіший період в житті людини. Від того, яким було життя людини у цей період, хто її оточував, чому людина навчилася і що пізнала, залежить не тільки подальша доля цієї людини, але й майбутнє суспільства, в якому вона живе. Так от, мені здається, що деякі дорослі були втрачені вже в цей період. Бо дивлячись на своє оточення, на людей, які очолюють мою країну, мені стає соромно перед Богом і перед майбутніми поколіннями. Ми створенні по образу його, але паплюжимо цю велику нагороду.

Люди завжди берегли своє ім'я і намагалися зробити так, щоб воно жило якомога довше. Одні прославляли його великими справами, другі – висікали на скелях, треті писали на свинцевих пластинках і кидали в море. А були випадки, коли, бажаючи залишити своє ім'я в історії за будь-яку ціну, навіть за ціну злочину. Це закономірність: зганьбила себе людина – заплямоване її ім'я, поважають людину – ім'я її в пошані. Ми не маємо права зганьбити те, що гарантує нам наше життя.

Якось я прочитала таку собі казочку. От послушайте:

« - Скажи мені, скільки важить сніжинка? - спитало Мишеня в Голуба.

- Не більше, ніж нічого, - відповів той.

- Тоді я розкажу тобі одну дивну історію, - сказало Мишеня.

Я сидів на ялинковій гілочці, біля самого стовбура, коли почав падати сніг. Це було схоже на безтурботний сон. Щоб якось прискорити час, я рахував сніжинки, які легенько падали на хвою моєї гілки. Я нарахував приблизно 3741952 сніжинки. Коли впала ще одна, то своєю вагою (не більше, ніж нічого...) зламала гілку». Розказавши цю історію, Мишенятко зникло. А Голуб подумав: «Напевно, для того, щоб настав мир у цьому світі, не вистачає голосу всього однієї людини».

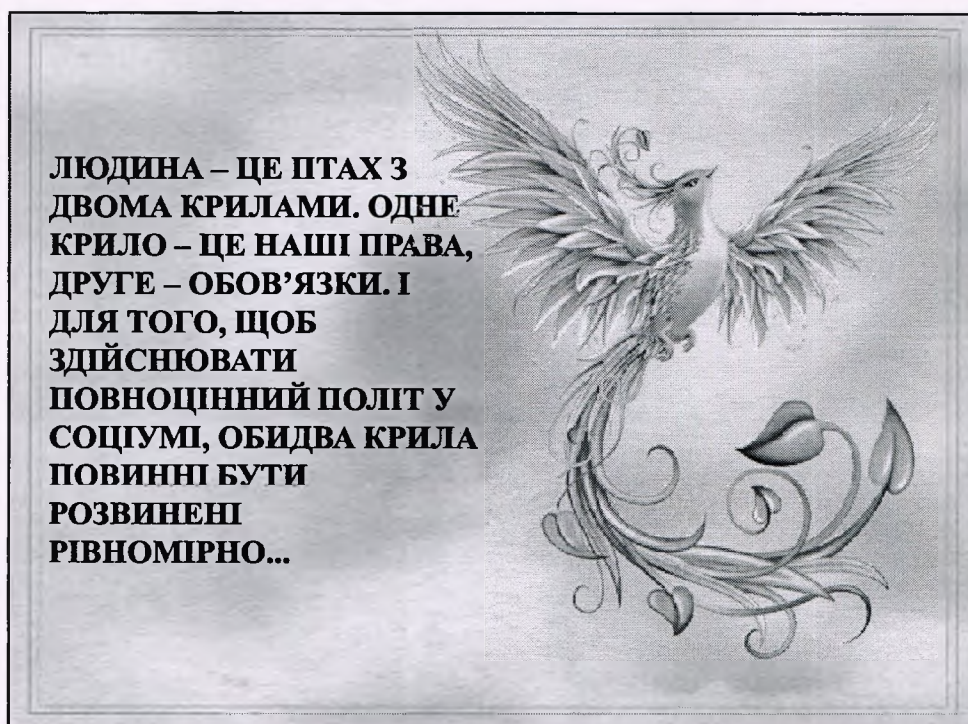
Можливо, саме нашого голосу дітей не вистачає, щоб захистити права тих, хто має в цьому велику потребу.

На мій погляд, повага прав людини починається із ставлення суспільства до своїх дітей, до їх прав. Адже сьогоднішнім дітям належить продовжити справу становлення справедливого і гуманного порядку у світі. Тому одним з основних аспектів правої роботи є формування в дітей культури поведінки. Саме її відсутністю характеризуються неповнолітні правопорушники. Адже, як правило, діти, які добре поведуться в школі, в більшості так само ведуть себе і за її межами. Хто привчився й звик виконувати правила в школі, той легко виконуватиме й усі інші правила суспільства. Необхідно розвивати в дітях почуття гідності, своєї необхідності для суспільства, усвідомлення своїх прав, обов'язків, відповідальності за свої дії; стимулювати у дітей бажання реалізувати свої права.

Формування правової свідомості і правової культури в нашому суспільстві не відбувалося і не може відбуватися у майбутньому стихійно, саме собою. Воно має бути результатом активної діяльності суспільства, усіх його громадян, кожної особи. Правосвідомість людини не виникає з моменту народження, вона формується поступово та триває по мірі дорослішання протягом всього життя людини.

Людина, яка знає свої права і поважає права інших людей, впевнено йде по життю. Давнє римське прислів'я говорить: "Там де право, там і захист". Тому є сенс знати закони, знати свої права. Знати, щоб захищатися. Щоб відчувати себе впевненіше, а значить, вільніше.

Дитина – ніжна квітка, за якою потрібно щоденно доглядати, але ні в якому разі не нівечити це маленьке тендітне створення. Бо ж незабаром виросте вона, розправить свої крила. Чи будуть зловіщі чорні плями на її душі, залежить тільки від Вас - дорослих... Дорослі! Ніколи не забувайте: ви теж були колись дітьми!!! Навчіть нас правильно і гідно жити, поки не стало пізно, поки ми ще вчимося!

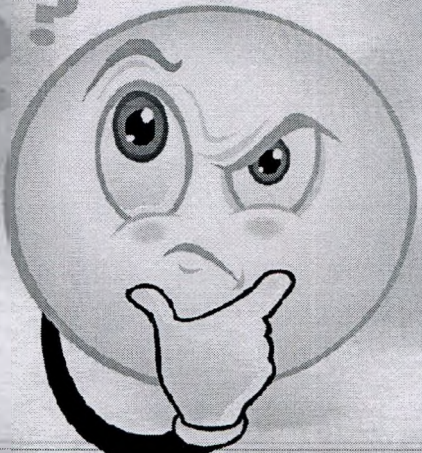
**Ви знаєте чому я народилася?
А тому, що я маю на це право.**

**Право, яке мені дає стаття 6 пункт 1
Конвенції про права дитини: "... Кожна
дитина має невід'ємне право на життя."
Так от, користуючись своїм правом, я
живу.**

Право людини на життя – це право на чесне, суспільно-корисне, вільне життя. Це одночасно і обов'язок людини бути достойною цього великого права, використовувати його на користь, а не на шкоду іншим людям і самій собі. Право на життя – це висока відповідальність людини перед собою та іншими людьми, недопустимість його марнування.

Та маючи право на життя, маючи право на захист своєї гідності та особистості, чи вміємо ми правильно та гідно жити?! Як це правильно жити?!

Пам'ятаю, коли я була ще мала, тато завжди казав: «Коли ви не навернетесь і не станете, як діти, не ввійдете в Царство Небесне» (Єв. від св. Матвія 18:3). Сам Господь Бог через Біблію промовляє ці слова.

Тим самим пояснює, що дитина має чисту душу. Не знищену блиском монет, заздрістю, ненавистю, брехнею. Тому, що саме посіють дорослі навколо дитини, з тим вона і піде у велике життя.

Важливо навчити дитину тому, що якщо хтось має право, хтось повинен мати і обов'язок. Якщо немає обов'язку – немає і права. Права кожної людини закінчуються там, де починаються права іншої людини.

Кожна людина повинна поважати права іншої людини.

Ви пам'ятаєте мультфільм "Малюк і Карлсон"? Пам'ятаєте епізод, коли Малюк заходить до кімнати своїх батьків і, між іншим, запитує: "За скільки ви могли б продати мене?".

Пригадуєте, яку відповідь почув Малюк? Так, так, він почув, що є дорожчим, для своїх батьків, за всі скарби світу, для них він – безцінний.

І, на його думку, в цих словах, в цьому епізоді, міститься велике і, безперечно, найгуманніше узагальнення досвіду всіх віків і народів: будь-яка дитина – це неоціненний скарб, найбільша радість і втіха у людському житті. Недарма народне прислів'я каже: малі діточки – що ясні зірочки: і світять і радують у темну ніченьку.

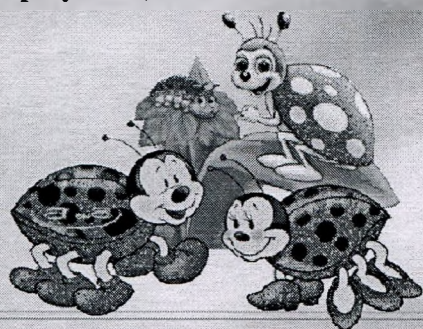
Знаєте, в мене велика сім'я. В мене добрі працюючі батьки. Кожна дитина в сім'ї гарно вчиться, бере активну участь у всіх шкільних і місцевих заходах. Всі брати і сестри гарно вдягаються і нічим не відрізняються від інших дітей. Але чомусь часто чую в свій адрес ненависно кинуте «Та вона з багатодітних!». Мені стає так боляче і ніяково, ніби на Великому судді винесли вирок.

Я ніяк не можу зрозуміти, що поганого в тому, що я в цьому світі не одна?! Чому мене дискримінують по складу моєї сім'ї?! Чому мене дискримінують по моїх віруваннях?! Я ніяк не можу зрозуміти, чому дорослі не навчилися поважати вибір інших людей?! Чому не можуть сприйняти той факт, що ти трішки від них різниша? І от аналізуючи вище сказане, як Ви – дорослі, можете мене вчити поважати право інших людей?!

Дитинство - це найважливіший період в житті людини. Від того, яким було життя людини у цей період, хто її оточував, чому людина навчилася і що пізнала, залежить не тільки подальша доля цієї людини, але й майбутнє суспільства, в якому вона живе.

Так от, мені здається, що деякі дорослі були втрачені вже в цей період. Бо дивлячись на своє оточення, на людей, які очолюють мою країну, мені стає соромно перед Богом і перед майбутніми поколіннями. Ми створені по образу його, але наплюємо цю велику нагороду.

Люди завжди берегли своє ім'я і намагалися зробити так, щоб воно жило якомога довше. Одні прославляли його великими справами, другі – висікали на скелях, треті писали на свинцевих пластинках і кидали в море.

А були випадки, коли, бажаючи залишити своє ім'я в історії за будь-яку ціну, навіть за ціну злочину.

Це закономірність: зганьбила себе людина – заплямоване її ім'я, поважають людину – ім'я її в пошані. Ми не маємо права зганьбити те, що гарантує нам наше життя.

Якось я прочитала таку собі казочку. От послухайте:

« - Скажи мені, скільки важить сніжинка? - спитало Мишеня в Голуба.

- Не більше, ніж нічого, - відповів той.

- Тоді я розкажу тобі одну дивну історію, - сказало Мишеня.

Я сидів на ялинковій гілочці, біля самого стовбура, коли почав падати сніг. Це було схоже на безтурботний сон.

Щоб якось прискорити час, я рахував сніжинки, які легенько падали на хвою моєї гілки. Я нарахував приблизно 3741952 сніжинки. Коли впала ще одна, то своєю вагою (не більше, ніж нічого...) зламала гілку».

Розказавши цю історію, Мишенятко зникло. А Голуб подумав: «Напевно, для того, щоб настав мир у цьому світі, не вистачає голосу всього однієї людини».

На мій погляд, повага прав людини починається із ставлення суспільства до своїх дітей, до їх прав. Адже сьогоднішнім дітям належить продовжити справу становлення справедливого і гуманного порядку у світі. Тому одним з основних аспектів правої роботи є формування в дітей культури поведінки. Саме її відсутністю характеризуються неповнолітні правопорушники.

Адже, як правило, діти, які добре поведуться в школі, в більшості так само ведуть себе і за її межами. Хто привчився й звик виконувати правила в школі, той легко виконуватиме й усі інші правила суспільства. Необхідно розвивати в дітях почуття гідності, своєї необхідності для суспільства, усвідомлення своїх прав, обов'язків, відповідальності за свої дії; стимулювати у дітей бажання реалізувати свої права.

Формування правової свідомості і правової культури в нашому суспільстві не відбувалося і не може відбуватися у майбутньому стихійно, саме собою. Воно має бути результатом активної діяльності суспільства, усіх його громадян, кожної особи. Правосвідомість людини не виникає з моменту народження, вона формується поступово та триває по мірі дорослішання протягом всього життя людини.

Людина, яка знає свої права і поважає права інших людей, впевнено йде по життю. Давнє римське прислів'я говорить: "Там де право, там і захист". Тому є сенс знати закони, знати свої права. Знати, щоб захищатися. Щоб відчувати себе впевненіше, а значить, вільніше.

Дитина – ніжна квітка, за якою потрібно щоденно доглядати, але ні в якому разі не нівечити це маленьке тендітне створення. Бо ж незабаром виросте вона, розправить свої крила. Чи будуть зловіщі чорні плями на її душі, залежить тільки від Вас - дорослих... Дорослі! Ніколи не забувайте: ви теж були колись дітьми!!! Навчіть нас правильно і гідно жити, поки не стало пізно, поки ми ще вчимося!

АУКЦІОН «Світ дитинства, захищений правом»

Дидактична мета: подати учням нові й поглибити вже існуючі в них знання та навички у сфері правового виховання та юридичної освіченості.

Розвиваюча мета: розвинути в учнів уміння застосовувати свої знання та навички, яких вони набули на уроках правознавства та в процесі позакласного правового виховання.

Виховна мета: виховати в учнів потяг до поглиблення своїх правових знань, сприяти поширенню правової культури та освіченості в учнівському середовищі.

Обладнання: аукціонний молоточок, картки із завданнями, 5 лотів.

У грі беруть участь команди учнів 9-11 класів, члени журі, рекламний агент, ведучий.

Представлення основної мети заходу

Ведучий: Доброго дня шановні гості та учасники змагання! Дитинство – це пора фізичного і духовного розвитку людини. Саме в цей час дитина потребує особливого догляду і піклування, їй необхідна любов батьків. Важливо, щоб дитина не почувала себе нікому непотрібною, зайвою у цьому світі. Адже діти – це майбутнє кожної держави, яка в свою чергу повинна забезпечувати добробут підростаючого покоління, його здоровий розвиток.

В нашому суспільстві на практиці здійснюється принцип: найвища цінність – людина. Наше життя складається з вчинків. У вчинках виражається суть людини. Але на своєму житті ми повинні дотримуватись також певної відповідальності за свої дії. І сьогодні ми проведемо аукціон, метою якого є: виховати в учнів потяг до поглиблення своїх правових знань, сприяти поширенню правової культури та освіченості в учнівському середовищі.

Рекламний агент I: У грі беруть участь учні 9-11 класів. А чому саме 9-11 кл.? Тому, що учні 9 класу вивчають правознавство, і сьогодні їм необхідно закріплювати вивчений матеріал і здобувати нові знання. Учні 10 класу вже вивчили практичний курс правознавства і сьогодні, пригадуючи його уроки, продемонструють, чого саме вони навчилися. Наші випускники – учні 11 класу – ідуть у доросле життя, і їм не буде зайвим пригадати все те, чого їх навчили в націй школі на уроках правознавства, показати, як вони можуть у реальному житті застосовувати здобуті знання. З кожного класу обрано по 5 представників, які боротимуться за першість в нашому аукціоні.

Рекламний агент II: На сьогоднішньому аукціоні ми розігруємо лоти, в яких сховані права та обов'язки дітей. Для того, щоб отримати лот, кожна з команд має виконати певні завдання. Команда, яка перша справиться із завданням, отримає лот. Переможе той, хто збере найбільше лотів. Оцінювати результати наших команд будуть (вказати хто). Отже розпочинаємо.

Ведучий: Розігрується перший лот. Щоб отримати цей лот, ми проводимо гру «Пантоніма». Просимо обрати по одному представнику з команди. Кожному з них зараз буде вручено картку, на якій вказано право дитини та її обов'язок. Учаснику жестами потрібно пояснити своїй команді, про що йде мова в картці. Кожному на завдання дається 5 хв, хто справиться краще – отримає Лот I.

Картка учаснику №1: Усі діти мають право на любов і турботу. Дотримуватись режиму харчування.

Картка учаснику №2: Усі діти мають право на освіту. Не ображати і не принижувати оточуючих.

Картка учаснику №3: Всі діти мають право на медичну допомогу. Охороняти природу.

Ведучий: стукає молоточком. Перший лот отримує команда (вказати яка).

Рекламний агент I: А ми продовжуємо. Розігруємо другий лот. Проведемо гру «Феєрія слів». Зараз кожна команда отримає по конверту, в якому є картки з буквами. З букв треба утворити слова, які стосуються захисту прав дітей, їх обов'язкам. Отже, на виконання завдання у вас є 5 хвилин. Команда, яка перша покаже свій результат, отримає Лот II.

Картка команді №1: Освіта, Конвенція, Відповідальність.

Картка команді №2: Медицина, Декларація, Обов'язок.

Картка команді №3: Культура, Конституція, Громадянство.

Ведучий: стукає молоточком. Отже другий лот отримує команда (вказати яка).

Рекламний агент II: Щоб отримати третій лот, вам потрібно перемогти у грі «Так – Ні». Зараз виберіть з кожної команди по представнику. Йому буде представлено картку з певним персонажем. Ви задаючи представнику питання, на які він має відповісти «так» або «ні», маєте дізнатися хто вказаний на картці. На виконання завдання у вас 2 хвилини. Тож прошу представників. Першою розпочинає команда 11-класників.

Картка команді №1: Червона шапочка.

Картка команді №2: Снігова королева.

Картка команді №3: Ілля Муромець.

Ведучий: стукає молоточком. Третій лот отримує команда (вказує яка). Справилися найшвидше.

Рекламний агент I: Зараз я пропоную нашим вболівальникам пограти в гру «Юридичний волейбол». Зараз один із вас отримає волейбольний м'яч. Отримавши його, потрібно назвати одне з прав дитини або обов'язків і передати м'яч наступному в ланцюжку учню, котрий у свою чергу назве наступне з прав дитини, повторить ті самі дії з м'ячем, і т. д. Етап продовжується до тих пір, доки не будуть названі всі права дитини. Повтори заборонені. За кожне правильно назване право дитини учні отримують від мене по одному балу. Якщо хтось із вас не може назвати одне із прав, або вичерпав свій запас, то просто віддає отриманий м'яч іншому. Але один бал у цьому я не нараховую. Переможцем стає той, хто назвав найбільше прав дитини, а отже й набрав найбільше балів. За це отримає від мене презент.

Ведучий: Дуже гарна гра. Ви всі молодці, дуже добре знаєте право. Але найкращим виявився (вказує хто) і отримає від нашого рекламного агента подарунок. Вітаємо!

Рекламний агент II: Щоб отримати четвертий лот, ви маєте виконати моє завдання. Зараз кожній команді дам картку із запитаннями. Команда, яка перша справить із завданням, отримає Лот IV.

Запитання для команд:

1. Офіційний документ, що посвідчує особу та підтверджує українське громадянство. (Паспорт).

2. Яку назву має одяг судді. (Мантія).

3. Ім'я богині правосуддя у давньогрецькій міфології. (Феміда).

4. Центральний орган виконавчої влади для забезпечення державної безпеки України – (СБУ).

5. Держава-місто, офіційна резиденція римських пап з 1870 року. (Ватикан).

6. Цілеспрямовані дії, вчинені з наміром масового знищення будь-якої національної, етнічної, расової чи регіональної групи. (Геноцид).

7. Хто вважається гарантом Конституції в нашій країні. (Президент України)

8. Головний банк України. (Національний банк).

9. Яка освіта вважається обов'язковою в Україні. (Середня)

10. Глава уряду або глава Кабінету Міністрів України. (Прем'єр-міністр).

11. Головний документ дитини до 16 років. (Свідоцтво про народження).

12. Що тримає Феміда в руках? (Богиня правосуддя у давньогрецькій міфології. У Римській їй відповідала богиня Юстиція. Зображувалась з прикритим обличчям, терезами в одній руці та з мечем або рогом достатку у другій. Терези – символ зваженості рішень. Меч символізує покарання. Ріг – винагороду, яке несло правосуддя. В переносному значенні Феміду називають правосуддя).

13. Офіційний символічний знак держави, що в графічних і кольорових зображеннях виражає її історичні і національні, соціальні та інші традиції й особливості. (Герб)

14. В якому місті знаходиться штаб-квартира ООН? (Нью-Йорк, США).

15. Хто приймає рішення у Верховній Раді України? (депутати та Голова ВРУ)

16. Звільнення міністра з державної посади. (Відставка).

17. Кому належать слова «Держава – це я»? (Людовику XIV, королю Франції з династії Бурбонів. Його правління вважається великою добою в історії Франції).

18. Особа, яка виступає в суді захисником звинуваченого. (Адвокат).

19. Сукупність речей, які належать власнику. (Майно)

20. Прийняття виборцями (електоратом) рішення з конституційних, законодавчих чи інших внутрішньо - чи зовнішньополітичних питань; всенародне опитування. (Референдум).

Ведучий: стукає молоточком. Четвертий лот отримує команда (вказує яка). Справилися дуже швидко. Молодці.

Рекламний агент I: Хто ж отримає останній, п'ятий лот?! Дізнаємося коли ви виконаєте моє завдання. Отже, команда, яка згадає і запише більше афоризмів про права та обов'язки, закон та мир, отримає Лот V.

Ведучий: стукає молоточком. П'ятий лот отримує команда (вказує яка). Пригадали найбільше афоризмів. Молодці. А зараз ми попросимо журі оголосити результати нашого аукціону.

(Нагородження)

Ведучий: Давайте відкриємо наші лоти і пригадаємо ще раз права та обов'язки.

- Скажіть, будь ласка, що сьогодні вам сподобалося?
- А що не сподобалося?
- З якими труднощами ви зустрілися сьогодні на змаганні?

Я хочу подякувати усім учасникам змагання, членам журі, рекламним агентам та уболівальникам.

А наостанок хочу розповісти вам казочку. Нехай це буде казка натхнення! Отже, слухайте уважно:

- Скажи мені, скільки важить сніжинка? - спитало Мишеня в Голуба.
- Не більше, ніж нічого, - відповів той.
- Тоді я розкажу тобі одну дивну історію, - сказало Мишеня.

Я сидів на ялинковій гілочці, біля самого стовбура, коли почав падати сніг. Це було схоже на безтурботний сон. Щоб якось убити час, я рахував сніжинки, які легенько падали на хвою моєї гілки. Я нарахував приблизно 3741952 сніжинки. Коли впала ще одна, то своєю вагою (не більше, ніж нічого...) зламала гілку». Розказавши цю історію, Мишенятко зникло. А Голуб подумав: «Напевно, для того, щоб настав мир у цьому світі, не вистачає голосу всього однієї людини».

Можливо, діти, саме вашого голосу не вистачає, щоб захистити права тих, хто має в цьому велику потребу. Тому давайте подумаємо «Що може зробити кожна дитина для захисту своїх прав?»

Отже, Василь Сухомлинський так писав про дітей: «Діти живуть своїми уявленнями про добро і зло, честь і безчестя, людську гідність..., у них свої критерії краси, виміру часу: у роки дитинства день здається роком, а рік – вічністю».

Ми, дорослі, маємо й зобов'язані вам допомогти у тому, щоб рік, вічність, уявлення несли за собою лише красу, добро, честь та людську гідність.

Дякую за увагу!

СУДОВЕ ЗАСІДАННЯ.

Етапи проведення :

- Організаційний етап.
- Розгляд справи по сутті.
- Сприйняття та осмислення нового матеріалу.
- Постановлення та оголошення рішення.

Діючі особи:

- Король Право
- Король Обов'язок
- Королева Конвенція
- Суддя Феміда
- Учень
- Вчитель Ольга Іванівна
- Секретар

ХІД ЗАНЯТТЯ

I. Організаційний етап

(Перша частина має підготовчий характер. Головуючий, тобто суддя відкриває розгляд справи, оголошує, яка справа розглядається, встановлює, хто є позивач і відповідач, і пропонує їм зайняти відведені для них місця.

Секретар: Встати. Суд іде.

Суддя: Вітаю всіх. Прошу сідати. Слухається справа учня 11 класу Сашка Морозова та його класного керівника Ольги Іванівни Голуб.

II. Розгляд справи по суті;

Суддя: Переходимо до слухання справи по суті. Сашко, прошу озвучити ваші позивні вимоги.

Сашко Морозов: В мене з Ольгою Іванівною склалася доволі неприємна ситуація. Я почав грати в рок гурті, для образу відростив собі волосся до пліч. Але моєму класному керівнику зачіска не сподобалася, оскільки не відповідає шкільному статуту. Але в мене волосся завжди вимите і вкладене так, аби мені не заважало. Ольга Іванівна на мою відмову змінити зачіску, відрізала мені волосся сама. Я вважаю, що це порушує моє право надане мені Конвенцією. Прошу вирішити дану ситуацію.

Суддя: Ольго Іванівно, ви згодні із звинуваченням?

Ольга Іванівна: Я заявляю, що абсолютно не згодна із висунутими претензіями і в ході судового засідання ми доведемо, що подібні витівки одного учня породжують хаос в школі.

Суддя: Добре, з'ясуємо на чиєму боці правда. Слово Королю Право. Прошу вас роз'яснити свою точку зору.

Король Право. Я цілком і повністю на боці Сашка. Сподіваюсь Королева Конвенція мене теж підтримає. Адже вчинок скоєний Ольгою Іванівною порушує статті які її Величність встановила.

Королева Конвенція: Так, Ольга Іванівна порушила ряд встановлених статей. Зокрема, це «Стаття 8. Дитина має право на збереження своєї індивідуальності і громадянства». «Стаття 12. Дитина має право вільно висловлювати власні погляди з усіх питань, що торкаються дитини, причому поглядам дитини приділяється належна увага». «Стаття 13. Дитина має право вільно висловлювати свої думки; це право включає свободу шукати, одержувати і передавати інформацію та ідеї будь-якого роду». «Стаття 14. Повинно поважатися право дитини на свободу думки, совісті та релігії». Особливо є порушена чи не найголовніша «Стаття 16. Жодна дитина не може бути об'єктом свавільного або незаконного втручання в здійснення її права на особисте і сімейне життя, недоторканність житла, таємницю кореспонденції або незаконного посягання на її честь і гідність».

Сашко Морозов: Мені дуже образливо за учнів. Так ми часто ведемо себе неполюбаче, і про це говорять на шкільних лінійках, класних зборах, батьківських зборах. Інколи і вчителі роблять все, що їм заманеться! Вони можуть дозволити собі образити учня, а то і вдарити його, відібрати записку чи ще щось зробити. Але про це мовчать, а я не змовчу. У великого В.Сухомлинського є такі глибокі і щемливі слова: "Якщо учневі здається, що учитель був неправий стосовно нього, то значить так воно і є". Та чи багато ми знайдемо вчителів, які цим керуються? Частіше винен учень. А підліток - максималіст, і якщо не навчився прикидатись, то дуже швидко буде занесений до списку "важких" чи "дивних". Як же боротися з цими утисками, хамством, безпардонністю?

Король Обов'язок: Сашко, ти добре ознайомлений зі статутом школи. І я впевнений, що в ньому зазначено про зачіску учня. Так, вона в тебе охайна і відповідає вимогам. Проте, ніколи не забувай, що поруч з правом ти маєш і обов'язки, яких маєш притримуватися. Щодо вас, Ольго Іванівно, ви слідували з добрими намірами, але не можна принижувати особистість учня.

III. Сприйняття і осмислення нового матеріалу.

Суддя: Дякую. Прошу Вас виконати творче завдання «Квітка права».

(секретар передає по рядах квітку. Учні по черзі зривають із квітки пелюстки з мудрими висловами. Кожен, зірвавши листочок, має прочитати вислів і пояснити його значення своїми словами.)

Орієнтовний список висловів:

- Обов'язок і право – брати; в них одна мати – свобода. Вони народжуються в один день, вони ростуть, розвиваються і гинуть разом.(В. Кузен)
- Сутність будь-якого права полягає в тому, що воно діє.(К. Берг)
- Держава – це об'єднання багатьох людей, підпорядкованих правовим законам.(А. Кант)
- Ми маємо право мати право.(Автор невідомий)
- Право без обов'язків – то сваволя.(Леся Українка)
- Зворотна сторона будь-якого права – це завжди обов'язок.(Симона де Бовуар)
- Здається, люди більше протестують, коли їхні права злегка зачіплюють, ніж коли їх насильно позбавляють всіляких прав. В першій ситуації їх ошукали, в іншій – вони поступилися більшої силі.(Фукідід)
- Для того, щоб країна могла існувати, потрібно, щоб жили права.(А. Міцкевич)
- Давайте менше говорити про обов'язки дітей, а більше про їхні права.(Ж. Ж.-Руссо)
- З усіх аморальних стосунків ставлення до дітей, як до рабів, є найаморальнішим.(Гегель)

2. Коза – дреза. (порушення права козенят на життя)
3. Бридке каченя. (всі рівні у правах)
4. Лисичка і зайчик. (право на житло)
5. Золотий ключик. (діти не повинні ставати жертвами насильства). А який обов'язок порушував Буратіно? (обов'язок отримувати освіту).
6. Колобок. (Право на життя);
7. Троє поросят. (Право на недоторканість майна).

В яких казках захищено права дітей:

1. на освіту (В. Нестайко «Незвичайні пригоди в лісовій школі»);
2. на розвиток здібностей (М. Носов «Пригоди Незнайка та його друзів»);
3. на власну думку (А. Ліндгрєн «Малий та Карлсон, що живе на даху»; М. Носов «Фантазери»);
4. на власне життя (Дж. Баррі «Пітер Пен», А. Ліндгрєн «Пеппі Довга-панчоха»);
5. на повноцінне харчування (А. Мілн «Вінні-Пух та всі-всі-всі...»);
6. на медичну допомогу (К. Чуковський «Лікар Айболить»).

Суддя Феміда: Пам'ятайте: якщо хтось має певне право, хтось повинен мати обов'язки. Якщо немає обов'язку – немає права. Права кожної людини закінчуються там, де починаються права іншої. Кожна людина повинна поважати права іншої людини.

IV. Постановлення і оголошення рішення

Секретар: Зараз ми проведемо бліц-вікторину, аби закріпити ваші знання з сьогоденішнього судового засідання.

Запитання бліц-вікторини: Чи можеш назвати?

1. Одне з прав людини.
2. Країну, де порушуються права людини.
3. Документ, який проголошує права людини.
4. Організацію, яка бореться за права людини.
5. Право, яке мають усі діти.
6. Право, яке мають твої батьки, але якого позбавлений ти.
7. Твоє право, яке ніколи не порушувалось.
8. Право людини, порушення якого турбує тебе особисто.

Суддя Феміда: Сашко, ти молодець, що звернувся до суду. Кожна дитина захищається державою. Ви Ольга Іванівно, мали порадитися з колегами, посприяти на хлопчика через батьків, а не приймати такі кардинальні рішення.

Секретар: Суд вирішив, що Ольга Іванівна має вибачитись перед Сашком, та вивчити Конвенцію про права дитини аби надалі не ставалося таких ситуацій. Сашко зобов'язаний зробити свою зачіску відповідною до статуту школи, а також надалі вивчати не лише свої права, а й обов'язки.

Суддя Феміда: Майбутнє кожної нації — це діти. Якими вони виростуть — таким і буде майбутнє. Виростити і захистити дитину, зберегти її здоров'я, виховати у злагоді і мирі — це значить для дорослих — забезпечити собі щасливу, спокійну і стабільну старість. Як вірно сказав відомий український поет Василь Симоненко, без дитинства на Землі немає майбутнього. Коли страждають діти, коли вони гинуть, то цей біль відбивається на майбутніх поколіннях... Якими вони будуть, і яким буде це майбутнє? Колись великий російський письменник Федір Достоєвський поставив запитання: чи варта вся світова гармонія однієї сльозини замученої дитини? Всього однієї сльозини?.

Отже, не втрачайте надії, що день завтрашній буде кращим, ніж сьогоднішній. Спробуйте створити навколо себе світло доброти. Цінуймо життя й оберігаймо як найсокровенніший дар! Своє власне й чуже... Життя Матері й Батька, Дитини і Юнака. Схиляймося у пошані перед літами і мудрістю Стареньких. Плекаймо і захищаймо малих і немічних. Життя - найпрекрасніша вигадка природи. Захоплюймося усім навколишнім: деревом, квіткою, мурашкою, краплею дощу, клетком моря, шумом лісу, співом ластівки... Благословляймо кожну мить життя! Вона - неповторна. Як ми - самі...